

HET MOET ZO ZIJN

Blijspel in drie bedrijven

door

ANNE TERWISSCHA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET MOET ZO ZIJN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2022Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Cor - eigenaar van Nieuw Leven; zit vol ideeën en reageert sarcastisch als het tegenzit (m/v)

Hans - vriend van Cor die zich stiekem wel vermaakt met alles wat er gebeurt (m/v)

Eline - dochter van Alma die voornamelijk druk is omdat ze alles in haar eentje moet doen (v/m)

Alma - moeder van Eline; is licht dementerend en bezigt voornamelijk op afwezige toon uitdrukkingen en spreekwoorden (v/m)

Wolfgang - zweverige man die in een alternatieve realiteit leeft (m)

Bettie - zijn vrouw die meegaat in alles wat hij zegt (v)

Paulien - hoogzwangere vrouw die zich afreageert op haar man en iedereen om haar heen (v)

Marc - de onderdanige man van Paulien (m)

Roel - de verveelde journalist die liever elders was geweest (m/v)

DECOR:

De deur links gaat naar de keuken, de deur achter is de ingang van de zaak en de deur rechts gaat naar de andere zalen.

Midden voor staat een balie met een telefoon. Nabij de ingang staat een leeg kledingrek met klerhangers. Ergens staat een lege boekenkast. Aan de muur hangen een paar amateuristische schilderijen en een klok. Verdere aankleding naar eigen inzicht. Het toneel oogt voornamelijk leeg.

EERSTE BEDRIJF

(De klok staat op tien uur. Cor draait over het toneel. Hij hangt wat schilderijen recht en zet de telefoon iets anders neer. Hans komt op via achter, onopgemerkt door Cor)

HANS: Het loopt nog geen storm, zie ik.

COR: *(schrikt en draait zich om)* Hans!

HANS: Ik hoop niet dat je iedere keer zo gaat schrikken als hier een klant binnenkomt, want dan lig je snel onder de groene zoden.

COR: Nee, ik had alleen niet zo snel al iemand verwacht. Wees welkom.

HANS: En wanneer verwacht je wel iemand?

COR: Eh... hopelijk vandaag nog? Het zou erg zijn als er helemaal geen belangstelling is op mijn openingsdag.

HANS: Belangstelling waarvoor eigenlijk? Het is me nog steeds niet duidelijk wat je hier probeert te verkopen.

COR: Dat komt omdat jij niet in concepten denkt.

HANS: Oh, is dat het? Nou, leg het mij dan maar in eenvoudig Nederlands uit. Wat is dit voor concept?

COR: Het is verbazingwekkend simpel. Ik bied hier ruimte.

HANS: Ruimte? *(kijkt om zich heen)* Ja, het is hier leeg genoeg. Maar wie zit daar op te wachten?

COR: Oh, genoeg mensen, verwacht ik. Dit is precies wat er in de hectische maatschappij van tegenwoordig ontbreekt: een plek om je terug te trekken en zelf in te vullen.

HANS: Denk je dat dat concept duidelijk genoeg is voor de buitenwereld?

COR: Dit is zo geniaal. Het is een gat in de markt en dat zal snel genoeg blijken.

HANS: En dan die naam!

COR: Ja, wat is daarmee?

HANS: 'Nieuw leven'. Wie zegt dat iets?

COR: Het zegt alles! Nieuw leven. Een transformatie. Een nieuwe

start. Werkelijk alles!

HANS: Of juist helemaal niets.

COR: De kracht van het concept is dat ik het niet invul. Ik laat het de mensen zelf invullen. Ik bied alleen de ruimte. Dat is voldoende om bij hen de creativiteit te doen stromen.

HANS: Aha, en die creativiteit heb jij ook doen stromen toen je deze schilderijen maakte?

COR: Ja precies! Ik ben hier in een zaal gaan zitten en heb me laten inspireren door de ideeën die op kwamen borrelen, en dat resulteerde in dit.

HANS: *(kijkt nog eens nader naar een schilderij)* Dit is categorie dat-kan-mijn-nichtje-van-vier-ook.

COR: Zeg, als je alleen maar negatief komt doen, dan ben je me niet echt tot hulp.

HANS: Ik probeer je alleen maar te helpen door mee te denken.

COR: Doe dat dan in plaats van alles af te kraken wat ik bedacht en gemaakt heb.

HANS: Dat doe ik alleen omdat het mij nu nog steeds niet helder is, laat staan dat het de mensen helder is waar je het straks van moet hebben. Wat wil je concreet met deze plek?

COR: Zalen verhuren. Dat is wat ik concreet wil. Aan iedereen, maar het liefst aan mensen die gedreven zijn door een visie, een droom.

HANS: Een vergadercentrum dus. Niks mis mee. Maar zeg dat dan gewoon.

COR: Nee! Het is geen vergadercentrum! Het is veel meer dan dat. Het zijn geen zalen met tafels en stoelen en flipovers en weet ik niet wat. Het is... het is...., ach ik kan het niet uitleggen aan iemand zo aards als jij.

HANS: Geeft niet. Als je het de klant maar kunt uitleggen. *(even stil)* Als die komt, tenminste.

COR: Geef ze de tijd. Het is pas de eerste dag. Ik had niet verwacht dat ze direct rijen dik voor de deur zouden staan. Dan zou ik ook een probleem hebben, trouwens.

HANS: En die lege boekenkast. Wat moet dat voorstellen?

COR: Dat is weer een briljant idee van mij.

HANS: Het zal aan mij liggen, maar mij ontgaat het. Als je geen boeken hebt, heb je ook geen boekenkast nodig.

COR: Bijna juist. Maar denk even verder. Waarom staan boeken in een boekenkast?

HANS: Om te lezen?

COR: Precies. En nu zal ik jou een staaltje omdenken geven. Wat als de wijsheid van de boeken al in jóú zit? Heb je dan de boeken nog nodig?

HANS: Eh nee?

COR: Inderdaad! De wijsheid zit in jou, niet in een boekenkast. Zie je hoe dat alles anders maakt?

HANS: Eh...

COR: Als je het eenmaal ziet, kun je er nooit meer anders naar kijken. Een lege boekenkast symboliseert een wijs man.

HANS: Dan zal ik wel een dom iemand zijn. Maar ik hoop dat het publiek het snapt. En dat ze weten dat je open bent en dat er feest is. Want waar zijn dan de ballonnen? En de slingers? Je hebt alleen buiten een bord met 'Opening'.

COR: Dat is nog een staaltje omdenken. Het is elke dag feest. Je moet alleen zelf de slingers ophangen. Wil je koffie?

HANS: Ja, graag.

COR: Als jij het hier in de gaten houdt, dan ben ik zo terug. *(Cor af via links)*

HANS: Ja hoor, wat kan er gebeuren? *(kijkt nog even naar de boekenkast)* 'De wijsheid zit in jou'. Ik twijfel of er wijsheid in Cor zelf zit. Maar ruimte heeft hij genoeg. Een enorme lege ruimte in zijn hoofd. *(Eline op via achter met een doos of tassen vol met damesjassen)*

ELINE: Wat een uitkomst dat jullie hier een zaak geopend hebben. Dat is nou net wat het dorp nodig had: een kringloopwinkel.

HANS: Een wat?

ELINE: Een kringloopwinkel. Nieuw leven. Degene die deze jassen wil hebben, wens ik er veel plezier mee. Maar ik wil ervan af.

HANS: Een kringloop?

ELINE: Ja. *(kijkt rond)* En het gaat zo te zien óf ontzettend goed met de zaken óf jullie staan te springen om spullen. *(ziet schilderijen)*

Alleen zulke spuuglelijke dingen kun je aan de straatstenen niet kwijt, zeker? Snap ik heel goed. Dat wil geen zinnig mens in huis hebben.

HANS: Tja, je houdt ervan of niet.

ELINE: Oh, die boekenkast kan ik ook met gemak voor je vullen. Ja zie je, ik ben het huis van mijn moeder aan het leegtrekken.

HANS: Ach, is ze overleden?

ELINE: Dat nog niet, maar soms denk ik dat het maar beter zou zijn. Ze begint al behoorlijk van het padje te raken. Ik wil haar in een tehuis stoppen, maar ze werkt niet erg mee.

HANS: Ja, lastig is dat.

ELINE: Het zou voor mij zoveel gemakkelijker zijn als ze verzorgd zou worden in plaats van dat ik iedere keer bij haar langs moet gaan. Maar goed, het lijkt erop dat het me gaat lukken. Alleen mag ze praktisch niets meenemen naar het tehuis en ik hoef die oude zoi niet, dus ik breng het maar hier. Zal ik het gelijk maar ophangen?

HANS: Je moeder?

ELINE: Nee gek, de jassen. *(pakt de doos of tassen uit en hangt de jassen aan het kledingrek)*

HANS: Poeh, wat ruikt dat sterk.

ELINE: Ja, dat zijn de mottenballen. Maar het zou beter zijn geweest als de motten alles opgevreten hadden, want dan had ik er niet mee hoeven zeulen. Zo, dat hangt. Ik ga gelijk maar de volgende zending ophalen. Had ik maar een vrachtwagenrijbewijs, dan kon het in één keer.

HANS: Bedankt voor deze gift. De eigenaar zal er blij mee zijn.

ELINE: Oh, dat ben jij niet?

HANS: Nee, ik ben gewoon een vriend die langskomt op de openingsdag.

ELINE: Ah, en hoe kwam hij op het idee om een kringloop te beginnen? Valt daar nog brood in te verdienen?

HANS: Hij is ervan overtuigd.

ELINE: Nou, in dat geval zal ik hem helpen. Ik ben zo terug met veel meer spullen. En ik hoef er niets voor te hebben.

HANS: Daar zal ie blij mee zijn. Tot straks dan. *(Eline af via achter)*

Misschien nog niet eens zo'n verkeerd idee, een kringloop. Altijd beter dan die vage 'concepten' van Cor. *(Cor op via links met koffie en ziet de jassen)*

COR: Hé, wat is dat? Bezoekers? En zoveel al? *(kijkt nog eens beter)*
Heeft de plattelandsvereniging een uitje?

HANS: Nee, er is niemand, behalve jij en ik. Zie dit maar als een donatie aan je nieuwe zaak.

COR: Een donatie? Afgedragen oude zooi? Wat moet ik ermee?

HANS: Verkopen. Tenminste, als je een kringloop wilt beginnen?

COR: Ben je niet goed bij je hoofd? Zo'n winkel waar armoedzaaiers uren lopen te snuffelen tussen allerlei troep en dan op het laatst een kwartje gaan afdingen op iets dat vijftig cent kost?

HANS: Ik had je gewaarschuwd dat de naam Nieuw Leven niemand iets zou zeggen. Er was hier zonet een vrouw die denkt dat ze de hele inboedel van haar moeder hier kan dumpen.

COR: Nou, mooi niet. Ze steekt de fik er maar in. Ik hoef het niet. *(Wolfgang en Bettie onopgemerkt op via achter, hun oog valt op het kledingrek)*

HANS: Waarom zou je er geen handel in willen beginnen?

COR: Ik heb niet een briljant concept bedacht om dat gelijk de eerste dag al opzij te zetten en me over te leveren aan koopjesjagers. *(ziet Wolfgang en Bettie)* Ja, zoek maar uit. Alles mag weg. Tien voor de prijs van één. Wie maakt me los?

WOLFGANG: Pardon?

COR: Komt u een leuke jas uitzoeken voor uw vrouw? Keuze genoeg.

WOLFGANG: Nee, wij hechten niet aan materieel bezit. Dat is niet meer nodig.

BETTIE: Het eind der tijden is nabij, ziet u.

COR: Och ja, natuurlijk.

HANS: Dat is nou zonde, Cor. En net nu je hier zoveel moeite in hebt gestoken.

WOLFGANG: Oh ja, lach maar. Dat zijn we gewend. Maar het lachen zal iedereen vergaan als het zover is.

HANS: Tja excuus, maar ja, dat hoor je wel vaker van... nou ja, van degenen die zeggen dat het allemaal ophoudt. Maar ze zeggen

nooit wanneer het gaat gebeuren.

WOLFGANG: Oh, meneer wil een datum? Die kunt u krijgen. Het gebeurt vannacht.

COR: Jeetje, zo snel al?

HANS: Dan hoef ik in ieder geval niet meer naar de verjaardag van oom Dirk. Dat scheelt.

COR: Maar hoe komen jullie aan die datum?

WOLFGANG: Het kwam tot mij in een droom.

BETTIE: En ook tot mij. We droomden beiden hetzelfde, hè Wolfgang? Op *(noemt de datum van vandaag)* houdt alles op.

HANS: Dat is nogal een domper.

COR: Een droom? Dat is alles aan bewijs?

BETTIE: Het is voor ons voldoende. Wolfgang en ik hebben geleerd om acht te slaan op de tekenen die ons gegeven worden.

WOLFGANG: Neem bijvoorbeeld dit hier.

COR: Ja, wat is daarmee?

WOLFGANG: Wel, we reden hier toevallig langs.

BETTIE: Nou ja, niet toevallig. We hadden een verkeerde afslag genomen.

WOLFGANG: Het lot leidde ons naar hier, Bettie.

BETTIE: Oh ja, natuurlijk.

WOLFGANG: En toen lazen we: 'Nieuw Leven'. En alles viel op zijn plaats.

COR: Oh ja?

WOLFGANG: Ziet u het niet? Het is zo duidelijk. Het eind van de wereld. Nieuw leven. Opening.

HANS: Ik begrijp er niks van.

BETTIE: Elk einde heeft een nieuw begin. Dus als de aarde vergaat, ontstaat er ook weer nieuw leven. Het begint opnieuw.

HANS: Maar wat is dan het nut van het einde van de wereld?

WOLFGANG: Nut! Nut! Wij denken niet in nut. Wij vragen toch ook niet waarom de boom sterft in de winter en weer nieuw leven voortbrengt in de lente? Bettie en ik zetten geen vraagtekens bij het Grote Plan.

COR: En dat grote plan heeft jullie hier naartoe gebracht?

BETTIE: Het universum had ons geen duidelijkere aanwijzingen kunnen geven. Nieuw Leven. Opening. Hier moet je zijn.

COR: Ah, en wat wil het universum dat jullie hier gaan doen?

WOLFGANG: Dat weten wij nog niet. Wij reageren alleen op wat ons aangereikt wordt.

COR: Ja, natuurlijk.

BETTIE: De vraag is alleen of u nog ruimte heeft, want zo te zien (*wijst op het kledingrek*) zijn er al heel wat mensen binnen.

COR: Ik weet niet of ik...

HANS: Dit is fantastisch, Cor. Dit is precies wat jij zei. Jij biedt de ruimte en je laat het de mensen zelf invullen hoe ze die willen gebruiken.

COR: (*sarcastisch*) Bedankt Hans.

HANS: (*tegen Bettie en Wolfgang*) Zie je, mijn vriend Cor is op een bepaald niveau net zo gevoelig voor tekenen als jullie. Vanuit een ingeving is hij deze zaak begonnen, met het idee dat hij ruimte wil bieden aan iedereen die daar behoefte aan heeft. En kijk, daar zijn jullie.

BETTIE: Het moest gewoon zo zijn.

COR: Wat kan ik in dat geval voor jullie betekenen?

WOLFGANG: Hebben jullie een kamertje voor ons waar we het eind van de wereld kunnen afwachten?

COR: Ja, maar dan moet het echt vandaag gedaan zijn, hoor. Ik kan geen overnachting bieden. Het is hier geen hotel.

WOLFGANG: Ik kan u verzekeren dat het echt niet langer zal duren.

COR: Zal ik kijken of zaal Aquarius in orde is?

BETTIE: (*stoot Wolfgang aan*) Aquarius. Weer een teken.

WOLFGANG: We zijn beiden waterman, ziet u.

BETTIE: En dat er dan nog mensen zijn die niet in dit soort dingen geloven.

COR: Hans, zou ik jou mogen vragen om koffie voor onze gasten te halen?

WOLFGANG: Oh, liever thee graag.

BETTIE: Kamillethee.

HANS: Maar natuurlijk. Twee kamillethee. (*Hans af via links*)

COR: Ik ben zo terug. (*Cor af via rechts*)

BETTIE: Ik kan het zelf bijna niet geloven, Wolfgang.

WOLFGANG: Vertrouw op het lot, Bettie. Altijd.

BETTIE: Maar wat denk je dat er nu gaat gebeuren?

WOLFGANG: Dat kan van alles zijn. Het mooiste is dat wij ons daar niet druk om hoeven te maken. Of we het nou willen of niet, het gebeurt.

BETTIE: En het eind der tijden? Houdt het dan ook op voor ons?

WOLFGANG: Wie zal het zeggen? We kunnen het alleen maar accepteren, wat er ook gebeurt.

BETTIE: Ja, natuurlijk. (*Alma op via achter*)

ALMA: Is dit mijn huis?

BETTIE: Och, de arme vrouw. (*tegen Alma*) Ik denk dat u verdwaald bent?

WOLFGANG: Onthoud dat zelfs dit een teken kan zijn, Bettie.

ALMA: Wonen jullie hier?

WOLFGANG: Nee, wij zijn slechts bezoekers.

ALMA: Oh. Woon ik hier?

WOLFGANG: Zegt u het zelf maar. Is dit waar u thuishoort?

ALMA: Ik weet het niet. (*kijkt rond*) Hoor ik hier thuis?

WOLFGANG: Is dat niet de ultieme vraag? 'Hoor ik hier thuis?' (*tegen Bettie*) Wat een wijsheid heeft die vrouw.

BETTIE: Volgens mij is ze gewoon in de war. (*Alma loopt naar het kledingrek en trekt een lange mantel aan*)

WOLFGANG: Stil. Nu reageer je als een nuchter mens. Maar ik zie de levenservaring die deze vrouw heeft opgedaan, nu ze op het punt staat om te transformeren. Bedenk eens wat een rijkdom deze vrouw bezit.

ALMA: Rijkdom. Ja, rijkdom. (*haalt handenvol biljetten uit haar jaszakken*) Rijkdom.

BETTIE: Wolfgang! Kijk dan!

WOLFGANG: Ik zei het! Ik zei het! Zie je het nu? Ik noem rijkdom en

de vrouw tovert aards geld uit het niets tevoorschijn. Bettie, ik zeg het je: deze vrouw is ons gezonden. Zij is... zij is... een profetes!

BETTIE: Mijn hemel, je hebt gelijk. (*Hans op via links met twee thee en Cor via rechts*)

COR: De zaal Aquarius is klaar voor gebruik.

HANS: En de thee is klaar. Oh, nog een gast?

WOLFGANG: En niet zomaar een gast. Zij is het gezonden bewijs dat wij gelijk hebben.

HANS: Zij?

COR: Misschien heeft de grap nu lang genoeg geduurd. Hans, zit jij in het complot?

HANS: Ik weet van niks.

BETTIE: Het is geen grap. Jullie hadden er bij moeten zijn. Deze vrouw kwam binnen en oreerde wat wijsheden. Wij noemden het woord rijkdom en raad eens wat er gebeurde? Ze haalde geld tevoorschijn uit haar zakken.

COR: (*kijkt goed*) Dat is een jas die zonet daar hing?

BETTIE: Ja inderdaad, maar dat maakt het wonder niet minder klein.

ALMA: (*haalt meer geld tevoorschijn*) Vragen kost geen geld.

BETTIE: Zie je! Zie je!

COR: Maar dat is echt geld!

BETTIE: Zij is ons gezonden als een teken.

ALMA: Een teken aan de wand.

WOLFGANG: Ja, dat is het. Een teken aan de wand. Zij gaat ons de weg wijzen en ons helpen bij de voorbereidingen. Ik voel het. Kom mee, wijze vrouw.

BETTIE: En dan te bedenken dat ik twijfelde. (*Wolfgang, Alma en Bettie af via rechts*)

COR: Zag je dat?

HANS: Ja, geloof jij het?

COR: Ik ben meer van de nuchtere verklaringen.

HANS: Ik ook. De moeder van de vrouw die de kleding bracht, had haar spaarcentjes goed verstopt. Wie weet wat er nog meer in

zit? We zijn rijk!

COR: Ik ben rijk! Ze heeft het bij mij gebracht!

HANS: En ik heb je geholpen. We delen eerlijk. *(beginnen beiden vanaf een kant driftig alle andere jassen na te zoeken op geld)*

COR: Niks. Helemaal niks.

HANS: Ik heb ook niks gevonden. Ik ben bang dat al het geld net in die ene jas zat.

COR: En laat ze nou net die er tussenuit gepikt hebben.

HANS: Het moest zo zijn, zou Wolfgang zeggen. Maarre, moeten we het die vrouw straks zeggen, als ze meer spullen komt brengen?

COR: Welnee. Ze wilde er toch van af?

HANS: Maar dit wist ze natuurlijk niet.

COR: Dat is dan jammer. Wat niet weet, wat niet deert. *(Eline op via achter met een rolstoel met daarop dozen met boeken)*

ELINE: Joehoe, daar ben ik weer, met boeken ditmaal. Zal ik ze maar direct in de kast zetten? Oh ja, die rolstoel mogen jullie ook houden. Daar zijn er meer dan genoeg van in dat tehuis.

HANS: Kijk Cor, dit is de gulle schenkster... Ik weet niet eens hoe je heet.

ELINE: Ik ben Eline, aangenaam. En jij bent?

HANS: Ik ben Hans. En dit is dus Cor. De eigenaar van deze zaak.

COR: Ik ben erg blij met je genereuze schenking.

ELINE: Ach, ik wil er graag van af. En als ik er een ander blij mee kan maken? *(begint de boeken in de kast te zetten)* Ik zag dat jullie al bijna door de voorraad heen zijn. Ja, op die spuuglelijke schilderijen na dan. Die raak je zelfs aan Vincent Bijlo nog niet kwijt. *(Hans helpt met boeken in de kast te zetten. Een groot en dik boek wordt op de onderste plank gelegd)* Oh, bedankt. Het is best zwaar om in je eentje een huis leeg te trekken. En tot overmaat van ramp is mijn moeder ook weer de hort op en kan ik haar nergens vinden. Jullie hebben haar zeker ook niet gezien? *(beschrijft het uiterlijk van Alma)*

COR: Nee, zegt me niks.

HANS: Nog nooit gezien.

ELINE: Mochten jullie haar zien, doe me dan een lol en laat het me

weten. *(klaar met het neerzetten van de boeken en kijkt naar het kledingrek)* Ah, ik zie dat jullie de wintermantel van moeder al verkocht hebben. Ze is gek op die jas. Maar ja, in het tehuis heeft ze er niks aan. Ze mag niet naar buiten en in het gebouw zelf zetten ze de verwarming op standje cremeren. Iemand anders heeft meer baat bij die jas.

COR: Ja, iemand was er zeer gelukkig mee.

ELINE: Dat bedoel ik. Dat is nou het mooie van een kringloop. Nieuw leven. Nou, ik ga nog een partijtje halen. Nog behoefte aan iets speciaals? Dan haal ik dat als eerste.

COR: Een kluis of zo?

ELINE: Hahaha, leuk geprobeerd. Maar moeder heeft geen rooie cent. Dat heeft ze volgens mij ergens verstopt. Maar dat is een ander verhaal. Tot zo. *(Eline af via achter)*

HANS: Ja, het is dus echt haar moeder. Ik begin me bijna schuldig te voelen.

COR: Terwijl ze haar eigen moeder in een tehuis wil stoppen? Dan heb ik geen medelijden met iemand. En moet je eens zien wat ze mij aandoet. Ik ben nog maar amper open of ze verandert het hier in een dumpzaak. Weg concept. Ik kan wel janken.

HANS: Ze doet het met de beste bedoeling. *(Marc en Paulien onopgemerkt op via achter)*

COR: Ze doet het omdat ze van die zooi af wil. Wat staat me nog meer te wachten?

MARC: Excuseer. We zagen het bordje buiten. Is er nog plaats?

COR: *(Hans en Cor draaien zich om)* Jozef en Maria!

MARC: Nee, Marc en Paulien. Maar we zoeken wel een plekje voor mijn vrouw om te bevallen.

COR: Om te bevallen? Waarom hier?

MARC: Omdat dit een geboortekliniek is? Nieuw leven?

HANS: Zo gaat dat met nieuwe concepten, Cor. De mensen geven er zelf invulling aan.

PAULIEN: *(ziet het kledingrek)* Zijn dit allemaal vrouwen die een kamer geboekt hebben? Zeg alsjeblieft dat jullie nog niet vol zitten. Ik kan het niet meer opbrengen om nog verder te zoeken.

HANS: *(tegen Cor)* Zal ik kijken of de stal nog vrij is bij de os en de

ezel?

PAULIEN: Alstublieft, we zijn met alles al blij. Als we maar onderdak hebben.

COR: Ik heb vast nog wel een kamertje over, maar ik heb geen bed en ook geen verloskundige.

PAULIEN: Dat geeft niet. Momenteel zou ik helemaal alleen liggend op de vloer kunnen bevallen. Zolang ik maar niet meer hoef te reizen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto